

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a členov senátu JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2016 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného J. B. a **obžalovaného M. K.** pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1 T 91/2016, a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23 Nto 16/2016, **o návrhu obžalovaného M. K. na odňatie a prikázanie trestnej veci**, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného M. K., vedená na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 1 T 91/2016, a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 23 Nto 16/2016, **sa týmto súdom n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Na Okresný súd Prievidza **17. júna 2016** podal obžalobu prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza z 13. júna 2016, sp. zn. 2 Pv 557/14/3307-46, na obvinených J. B. a **M. K.** pre prečin krádeže spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Vec bola elektronicky pod sp. zn. 1 T 91/2016, pridelená sudcovi Mgr. V. Chmelanovi, ktorý ako samosudca 22. augusta 2016 **určil na 3. októbra 2016 o 10.00 hod. hlavné pojednávanie**, o ktorom vyzoomel prokurátora, obhajcov, poškodených a predvolal naň obžalovaných a svedkov.

Obžalovaný M. K. 16. septembra 2016 zaslal súdu návrh na odňatie a prikázanie veci. V ňom uviedol, že žiada, aby jeho trestná vec, sp. zn. 1 T 91/2016, bola odňatá Okresnému súde Prievidza ako aj Krajskému súde v Trenčíne, lebo nemá dôveru v spravodlivosť

na týchto súdoch a tieto súdy sú proti jeho osobe predpojatí, čo považuje za maximálnu stratu dôvery.

Na hlavnom pojednávaní 3. októbra 2016 obžalovaný M. K., za prítomnosti svojho obhajcu zotrval na podanom návrhu, a to aj po výzve samosudcu, aby konkretizoval podaný návrh, ktorého dôvody sú iba vo všeobecnej rovine. Obžalovaný M. K. zopakoval, že nedôveruje tunajšiemu súdu (Okresnému súdu Prievidza), že dôveruje iba súdom mimo pôsobnosti Krajského súdu v Trenčíne. Pritom poukázal na to, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky je množstvo ústavných nálezov, kde bolo konštatované a zrušené rozhodnutia Okresného súdu Prievidza v trestných veciach z dôvodu, že boli porušené práva obvinených, pričom neuviedol žiadny Nález ústavného súdu Slovenskej republiky s tým, že to z hlavy nevie povedať. Následne po zákonom poučení uviedol, že stratil dôveru k obhajcovi s tým, že si nového obhajcu zvolí v lehote do 5 dní. Námietku zaujatosti po zákonom poučení ani v určenej lehote nezdôvodnil a bližšie nešpecifikoval. Opatrením Okresného súdu Prievidza z 12. októbra 2016, sp. zn. 1 T 91/2016, mu bol za obhajcu ustanovený JUDr. V. M., ktorý taktiež tento návrh svojho klienta bližšie nešpecifikoval.

Sudcovia Krajského súdu v Trenčíne v spise, sp. zn. 23 Nto 16/2016, vo vyjadreniach zhodne uviedli, že vo veci obžalovaného M. K. sa nectia zaujať.

Najvyšší súd preskúmal návrh a námietky zaujatosti obžalovaného M. K. na podklade predloženého spisu. Zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci inému vecne príslušnému súdu mimo obvod Krajského súdu v Trenčíne v zmysle § 23 Tr. por. nie je dôvodný.

Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy **nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Za zákonného sudcu treba pokladať sudcu určeného v súlade s rozvrhom práce a elektronickou podateľňou súdu.** Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. **O návrhu procesnej**

strany, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktorý už bolo rozhodnuté, sa nekoná.

Obžalovaný v návrhu na delegáciu jeho trestnej veci vytyka, že nemá dôveru ku spravodlivému rozhodovaniu okresného i krajského súdu. Po zákonom poučení bližšie námietky zaujatosti a ani skutočnosti odôvodňujúce dôležité dôvody na odňatia veci neuviedol.

Argumentáciu obžalovaného M. K. v tomto smere nie je teda náležitá a dôvodná.

Najvyšší súd zistil, že zo strany samosudcu nedošlo k pochybeniam pri posudzovaní návrhu obžalovaného na delegáciu veci. Správne preto prostredníctvom krajského súdu predložil návrh na delegáciu najvyššiemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že zákonný sudca okresného súdu – samosudca rešpektoval ustanovenie § 23 Tr. por. a vec predložil prostredníctvom krajského súdu na najvyšší súd za účelom rozhodnutia o návrhu obžalovaného na delegáciu veci inému okresnému súdu mimo obvodu Krajského súdu v Trenčíne.

K porušeniu akýchkoľvek práv obžalovaného v tejto veci teda nedošlo.

Návrh obžalovaného na odňatie trestnej veci z Okresného súdu Prievidza na okresný súd mimo pôsobnosti Krajského súdu v Trenčíne za daného stavu preto neprichádza k úvahu. Nie sú preto splnené zákonné podmienky, aby vec bola delegovaná inému okresnému súdu v sídle iného krajského súdu. Akceptovanie návrhu obžalovaného by v konečnom dôsledku znamenalo porušenie princípu zákonného sudcu. Akékoľvek pochybnosti zo strany obžalovaného v tomto štádiu konania sú iba nepodložené tvrdenia, ktoré najvyšší súd nemôže potvrdiť alebo vyvrátiť.

Trestná vec obžalovaného bola elektronickým spôsobom pridelená samosudcovi Mgr. Mgr. V. Chmelanovi a najvyšší súd nemá dôvod pochybovať o zákonnosti tohto pridelenia.

Najvyšší súd nemá poznatky, že by takto určený samosudca v tejto veci rozhodoval zaujato a nestranne. Nie je dôvod na zmenu zákonného sudcu alebo súdu, a to ani na podklade delegácie vhodnej.

Sudcovia krajského súdu sa necítia byť zaujatí v tejto trestnej veci, a preto môžu o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch rozhodovať. Rovnako sa to týka aj sudcov okresného súdu, vrátane samosudcu Mgr. V. C.. Napokon obžalovaný v návrhu na delegáciu sa k tomu konkrétne ani nevyjadruje.

Samosudca okresného súdu správne na hlavnom pojednávaní pritom poukázal na to, že obžalovaný M. K. v trestných veciach doposiaľ nebol ani raz prejednávaný Okresným súdom Prievidza a iba raz Okresným súdom Trenčín.

Na podklade uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. decembra 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová